

Grünstein Helén És Kisfia, Ernő

A képen Grünstein Helén, a férjem első felesége látható a kisfiával, és azt írja a fénykép hátán: "Emléül apukának Anyu és Ernőke". 1942-ben volt csinálva, Marosvásárhelyen, az utcán. Úgy látszik, valami élelmiszerféle üzlet előtt lehetett. Látszik, hogy ki van írva: "Cukor, liszt...". A férjem munkaszolgálatos volt Nagybányán, és akkor küldték [Máramaros]Szigetre. Az uram nagyon őrizte, és vigyázott ezekre a képekre, amiken a volt családja volt.

Az uram Bethlenben járt iskolába, villanynál tanult sokat, addig, amíg megvakult. Körülbelül tizenöt-tizenhat éves korában történt mindez, és akkor elvitték Kolozsvárra, és megműtötték. Akkor azt mondták, hogy nem szabad többet tanuljon. Így aztán kitanulta a bőr szakmát, de nem tudom, hol. A háború előtt Bethlenben is már bőr szakmában dolgozott, és aztán eljött [Maros]Vásárhelyre. Itt egy privát háznál [boltban] árulta a posztót, és ott ismerte meg az első

feleségét, Grün Helént. Besztercei volt. Kolozsváron egy nagybátyjánál lakott, az nevelte, és aztán jött ide [Maros]Vásárhelyre állásba, tisztviselő volt a vasudvaron. Eközben 1935-ben az uramat besorozták katonának. Szatmáron [Szatmárnémetiben] volt a román hadseregben, akkor huszonegy éves volt. Egy napra elengedték a katonaságból, és akkor megesküdték. Mikor elvégezte a katonaságot, az körülbelül 1937-ben lehetett, akkor [Maros]Vásárhelyen laktak, a Cuza Voda utcában, a feleségének a házában, egészen a deportálásig. Egy kisfia volt, Ernőnek hívták, és 1940-ben született [A robgr003.jpg sz. fénykép tanúsága szerint Grünstein Ernő 1941 márciusa körül született. -- A szerk.]. Együtt voltak eldeportálva Marcinak a feleségével és a kislányával. Az uramat és Marcit, a sógoromat elvitték munkaszolgálatra, ők ketten visszajöttek, de mind a kettőjük felesége és gyereke ottmaradt Auschwitzban.